# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
14 päivänä lokakuuta 2004 *

Asiassa C-113/02,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta,

joka on nostettu 27.3.2002,

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehinään H. van Lier, jota avustavat advocaat van der Woude ja advocaat R. Wezenbeek-Geuke, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

**Alankomaiden kuningaskunta**, asiamiehenään H. G. Sevenster,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts ja S. von Bahr,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisen käsittelyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.5.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteellaan yhteisöjen tuomioistunta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 (EYVL L 30, s. 1) 7 artiklan 4 kohdan ja jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston

direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32) ja 24.5.1996 tehdyllä komission päätöksellä 96/350/EY (EYVL L 135, s. 32; jäljempänä direktiivi 75/442), 1 artiklan e ja f alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan sekä EY 82 artiklan, kun sitä luetaan yhdessä EY 86 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan.

2 Komissio on luopunut direktiivin 75/442 7 artiklan 1 kohdan ja EY 82 artiklan, kun sitä luetaan yhdessä EY 86 artiklan kanssa, rikkomista koskevista vaatimuksistaan.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

*Yhteisön lainsäädäntö*

Määritelmät

3 Asetuksen N:o 259/93 2 artiklan i ja k alakohdan mukaan tarkoitetaan jätteiden osalta yhtäältä "huolehtimisella" "direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan e alakohdassa tarkoitettuja toimia" ja toisaalta "hyödyntämisellä" "direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan f alakohdassa määriteltyjä toimia".

4 Direktiivin 1 artiklan e ja f alakohdan mukaan "huolehtimisella" tarkoitetaan "mitä tahansa liitteessä II A mainittuja toimintoja" ja "hyödyntämisellä" "mitä tahansa liitteessä II B mainittua toimintaa".

5 Käsite "polttaminen maalla" mainitaan direktiivin 75/442 liitteessä II A olevassa D 10 kohdassa, ja se katsotaan täten "huolehtimistoimeksi". Sen sijaan saman direktiivin liitteessä II B olevasta R 1 kohdasta käy ilmi, että tapauksissa, jotka koskevat "käyttöä pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi", on kysymys "hyödyntämisestä" (polttamalla).

Aineelliset säännöt

6 Hyödynnettäviksi tarkoitettujen jätteiden osalta säädetään asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidennessä luetelmakohdassa, että "jätteen vastaanottavat ja lähettävät viranomaiset voivat esittää perusteltuja vastalauseita suunniteltua siirtoa vastaan: — —

— jos hyödynnettäväksi kelpaavan ja hyödynnettäväksi kelpaamattoman jätteen osan suhde tai jätteen hyödynnettäviksi tulevien aineiden arvioitu arvo on niin pieni taikka hyödyntämisestä aiheutuvat kulut taikka hyödynnettäväksi kelpaamattomasta osasta huolehtimisesta aiheutuvat kulut ovat niin suuret, ettei hyödyntäminen kannata taloudellisista ja ympäristöllisistä syistä".

*Kansallinen lainsäädäntö*

7 Meerjarenplan gevaarlijke afvalstoffen II 1997–2007:n (vaarallisten jätteiden huoltoa koskeva monivuotissuunnitelma, jäljempänä MJP-GA II) ensimmäisen osan 8 luvun 3 kohdassa, joka koskee tuontia ja vientiä hyödyntämistarkoituksessa Euroopan unionissa, säädetään, että

"[asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidennessä luetelmakohdassa] tarkoitetun päämäärän toteuttamisessa on otettava huomioon seuraavaa:

Hyödynnettäväksi tarkoitettujen vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävä siirto kuuluu osana Euroopan unionin tahtoon suosia uudelleenkäyttöä. Tältä osin etusija annetaan jätteiden hyödyntämiselle ennen lopullista jätteistä huolehtimista. Tämän etusijan toteuttamista varten on otettava lähtökohdaksi hyödynnettäväksi tarkoitettujen ja sellaisten jätteiden, joita ei ole tarkoitettu hyödynnettäväksi, välinen suhde (hyödyntämisaste).

Kaikki ilmoitukset on arvioitava ottaen huomioon tämä vastalauseen perusteluna oleva syy — rajoittamatta tällä vastalauseen perusteluna olevan syyn sisällöllisiä näkökulmia — ja arvioinnissa on meneteltävä seuraavalla tavalla:

a) Kun rajat ylittävään siirtoon tarkoitetun jätteen määrästä hyödynnetään lähettävässä jäsenvaltiossa alle 20 prosenttia (prosentuaalinen osuus massasta) — jolloin lopullista huolehtimista vaativan jätteen määrä on suuri — asetuksen 259/93 [7 artiklassa] vastalauseen esittämisen osalta tarkennettuja perusteita on arvioitava erikseen kunkin konkreettisen hakemuksen osalta. Jäljempänä b kohdan alaviitteessä tarkennettua marginaalia ei sovelleta silloin missään tapauksessa. Kyseinen 20 prosentin määrä hyödynnettävistä aineista lasketaan alkuperäisen aineen perusteella painon mukaan ilman, että laskemisessa otettaisiin huomioon mahdollisia käsittelyyn liittyviä lisäyksiä — — .

b) Muissa tapauksissa siirroista esitetään periaatteessa vastalauseita silloin, jos hyödynnettäväksi kelpaavien jätteiden prosenttiosuus on vastaanottovaltiossa pienempi kuin lähettävässä jäsenvaltiossa."

8 MJP-GA II:n ensimmäisen osan 8 luvun 3.b kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.2000 tehdyllä ministeriön päätöksellä nro MJZ200019786 (*Nederlandse Staatscourant* 24.3.2000, nro 60, s. 18), säädetään sen sisältöisenä kuin sitä oli sovellettava perustellussa lausunnossa määrätyn määräajan päättyessä seuraavaa:

"Ellei voida yksiselitteisesti osoittaa, että tosiasiallisesti hyödynnettävän jätteen prosenttiosuus on vastaanottavassa valtiossa alhaisempi, vastalauseiden ja valitusten määrän rajoittamiseksi voidaan soveltaa marginaalia. Marginaali ei saa ylittää 20:tä prosenttia kulloisestakin arvosta. Kokonaisuutta on tarkasteltava aina kunkin konkreettisesti suunnitellun siirron kannalta. Tämä prosenttiosuus lasketaan samalla tavalla kuin a alakohdassa ja laskeminen perustuu alkuperämaassa hyödynnettäviksi tarkoitettujen jätteiden määrään."

9 MJP-GA II:n toisen osan 18 luku koskee erityisesti sitä eroa, joka on (polttamalla tapahtuvan) hyödyntämisen, joka koostuu jätteen käytöstä pääasiassa polttoaineena, ja (polttamalla tapahtuvan) lopullisen jätteistä huolehtimisen välillä. Eron tekemisessä käytetään perustetta, jonka mukaan vaaralliset jätteet, joiden klooripitoisuus on alle 1 prosentin, hyödynnetään, jos niiden lämpöarvo on yli 11 500 KJ/kg, ja vaaralliset jätteet, joiden klooripitoisuus on yli 1 prosentin, hyödynnetään, jos niiden lämpöarvo on yli 15 000 KJ/kg.

## Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

10 Kehotettuaan Alankomaiden kuningaskuntaa esittämään huomautuksensa komissio lähetti sille 1.8.2000 päivätyllä kirjeellä perustellun lausunnon, jossa se totesi, että sen mielestä tietyt kansallisen vaarallisten jätteiden jätehuoltoa koskevan lainsäädännön aspektit näyttävät olevan ristiriidassa asetuksen N:o 259/93, direktiivin 75/442 ja EY 86 artiklan kanssa, kun sitä luetaan yhdessä EY 82 artiklan kanssa. Se

kehotti näin ollen kyseistä jäsenvaltiota toteuttamaan näiden säännösten ja määräysten mukaisten velvoitteiden noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta. Koska komissio ei ollut tyytyväinen Alankomaiden viranomaisten 8.11.2000 päivätyssä kirjeessään antamaan vastaukseen, se päätti nostaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

## Kanne

11 Komissio esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, joka koskevat Alankomaiden vaarallisia jätteitä koskevaa lainsäädäntöä.

12 Nämä kanneperusteet ovat seuraavat:

— Alankomaiden järjestelmä, jonka mukaan jätteiden siirtoa vastaan voidaan periaatteessa esittää vastalause silloin, jos jätteistä vähintään 20 prosenttia voidaan hyödyntää Alankomaissa ja jos hyödynnettäväksi kelpaavien jätteiden prosenttiosuus on vastaanottavassa valtiossa pienempi kuin lähettävässä jäsenvaltiossa (jäljempänä riidanalainen Alankomaiden jätteiden siirtoa koskeva järjestelmä), ei sovellu yhteen asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan kanssa.

— Direktiivin 75/442 1 artiklan e ja f alakohta on pantu virheellisesti täytäntöön kansallisessa oikeudessa niillä Alankomaiden toimenpiteillä, joiden mukaan hyödyntäminen (polttamalla) on erotettava jätteistä huolehtimisesta (polttamalla) sellaisen perusteen mukaisesti, jossa yhdistetään jätteiden polttamisen yhteydessä saatu lämpöarvo jätteiden klooripitoisuuteen (jäljempänä riidanalainen toimenpide, jossa on kysymys (polttamalla tapahtuvan) hyödyntämisen ja jätteistä (polttamalla tapahtuvan) huolehtimisen välillä tehtävästä erosta).

*Ensimmäinen kanneperuste*

Asianosaisten lausumat

13 Komissio esittää, että Alankomaiden jätteiden siirtoa koskeva järjestelmä ei sovellu yhteen asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan kanssa, koska se poikkeaa asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan, jota sillä oletetaan sovellettavan, arviointiperusteista sen vuoksi, että se perustuu Alankomaissa ja vastaanottavassa maassa hyödynnettäviksi kelpaavien jätteiden prosenttiosuuksiin.

14 Siihen Alankomaiden aikaisempaan jätteiden siirtoa koskevaan järjestelmään verrattuna, jonka mukaan vastalauseita esitettiin jätteiden vientiä vastaan, jos käsittely ulkomailla ei ollut laadultaan parempi, paitsi jos käsittelykapasiteetti Alankomaissa oli riittämätön tai jollei sitä ollut, Alankomaiden nykyisessä järjestelmässä ainoastaan korvataan "laadultaan paremman" käsittelyn puuttumista koskeva peruste käsitteellä "alhaisempi hyödyntämisaste".

15 Alankomaiden hallitus katsoo, että riidanalainen jätteiden siirtoa koskeva järjestelmä pysyy asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidennen luetelmakohdan mukaisissa rajoissa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

16 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltiot voivat toteuttaa asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteitä, jos ne eivät haittaa asetuksen välitöntä sovellettavuutta, jos niillä ei peitellä sitä, että kysymyksessä on yhteisön asetus, ja jos niissä

täsmennetään kyseisessä asetuksessa annetun harkintavallan käyttöä asetuksen säännöksissä asetetuissa rajoissa (ks. vastaavasti asia 94/77, Zerbone, tuomio 31.1.1978, Kok. 1978, s. 99, 27 kohta).

17 Asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidennestä luetelmakohdasta seuraa, että jätteen vastaanottavat ja lähettävät viranomaiset voivat esittää perusteltuja vastalauseita suunniteltua siirtoa vastaan, jos hyödynnettäväksi kelpaavan ja hyödynnettäväksi kelpaamattoman jätteen osan suhde tai jätteen hyödynnettäviksi tulevien aineiden arvioitu arvo on niin pieni taikka hyödyntämisestä aiheutuvat kulut taikka hyödynnettäväksi kelpaamattomasta osasta huolehtimisesta aiheutuvat kulut ovat niin suuret, ettei hyödyntäminen kannata taloudellisista ja ympäristöllisistä syistä.

18 Asetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidennessä luetelmakohdassa viitataan sen arvioimiseksi, kannattaako hyödyntämistoimi taloudellisista ja ympäristöllisistä syistä, kolmeen perusteeseen eli hyödynnettäviksi kelpaavan ja hyödynnettäväksi kelpaamattoman jätteen osan välisen suhteeseen, jätteen hyödynnettäväksi tulevien aineiden arvioituun arvoon ja hyödynnettäväksi kelpaamattomasta osasta huolehtimisesta aiheutuneisiin kuluihin.

19 Tässä asiassa on todettava, että Alankomaiden jätteiden siirtoa koskevalla järjestelmällä rikotaan asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohtaa, koska sillä ylitetään tässä säännöksessä, jota sillä pyritään täsmentämään, säädetyt rajat.

20 Alankomaiden jätteiden siirtoa koskevan järjestelmän kohdalla on nimittäin otettu lähtökohdaksi pelkästään hyödynnettäväksi kelpaavan jätteen ja hyödynnettäväksi kelpaamattoman jätteen osan välinen suhde.

21 Lisäksi keskityttäessä vastaanottavissa valtioissa ja lähettävissä valtioissa hyödynnettäväksi kelpaavan jätteen prosenttiosuuksien vertailuun Alankomaiden jätteiden siirtoa koskevassa järjestelmässä mahdollistetaan se, että hyödynnettäväksi tarkoi-

tetun jätteen siirtoa vastaan voidaan esittää, ei ainoastaan vastalauseita vastaanottavassa valtiossa tapahtuvan hyödyntämistoimen taloudellisten ja ympäristöllisten aspektien riippumattoman arvioinnin perusteella, vaan myös lähettävässä valtiossa olemassa olevan käsittelykapasiteetin perusteella. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin todennut, että jätteiden siirtoa koskevan yhteisön sääntelyn yhteydessä omavaraisuutta ja läheisyyttä koskevia perusteita ei voida soveltaa hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirtojen osalta (asia C-203/96, Dusseldorp ym., tuomio 25.6.1998, Kok. 1998, s. I-4075, 27–34 kohta).

22 Alankomaiden hallituksen esittämiä argumentteja, joilla se perustelee riidanalaisen jätteiden siirtoa koskevan järjestelmän yhteensoveltuvuutta asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan kanssa, ei täten voida hyväksyä.

23 Alankomaiden hallituksen mukaan erittelyssä olisi nimittäin verrattava lähettävässä jäsenvaltiossa ja vastaanottavassa jäsenvaltioissa olevien käsittelylaitosten laatua, koska asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidettä luetelmakohtaa on tulkittava direktiivin 75/442 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan päämäärien ja EY 174 artiklan 2 kohdan valossa sen takia, että voitaisiin pyrkiä jätteiden mahdollisimman korkeaan hyödyntämisasteeseen yhteisössä. Tältä osalta on todettava, että päämäärää, johon toimella pyritään, ei voida perustella vertaamalla pelkästään hyödynnettäväksi kelpaavan jätteen ja hyödynnettäväksi kelpaamattoman jätteen osan välistä suhdetta sekä lähettävässä jäsenvaltiossa ja vastaanottavassa jäsenvaltiossa käytettävissä olevia käsittelylaitoksia ja jättää syrjään muut tämän asetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidennessä luetelmakohdassa vahvistetut perusteet.

24 Sen väitteen osalta, jonka mukaan riidanalainen jätteiden siirtoa koskeva järjestelmä ei estä Alankomaan viranomaisia arvioimasta jokaista jätteiden siirtohakemusta erikseen eikä sitä, että vastalauseet ovat edelleenkin poikkeuksia eivätkä sääntönä, on huomattava, että sellaisella seikalla ei ole merkitystä arvioitaessa sitä, onko asetuksen

N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidettä luetelmakohtaa rikottu, koska Alankomaiden jätteiden siirtoa koskeva järjestelmä on yhteisön oikeussääntöjen vastainen.

25 Argumentoinnista, jonka mukaan riidanalainen jätteiden siirtoa koskeva järjestelmä on neutraali, koska sitä sovelletaan sekä jätteiden vientiin että niiden tuontiin, on todettava, että kuten julkisasiamies on aivan oikein korostanut ratkaisuehdotuksensa 49 kohdassa, myöskään tällä seikalla ei ole merkitystä, kun arvioidaan sitä, onko asetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan viidettä luetelmakohtaa rikottu. Alankomaiden jätteiden siirtoa koskevassa lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden osalta mennään näissä molemmissa tapauksissa yhteisön oikeussäännöissä alun perin tyhjentävästi vahvistettuja vastalauseperusteita pidemmälle.

26 Ensimmäinen kanneperuste on tämän takia perusteltu.

*Toinen kanneperuste*

Asianosaisten lausumat

27 Komissio katsoo, että direktiivin 75/442 1 artiklan e ja f alakohta, kun niitä luetaan yhdessä saman direktiivin liitteessä II A olevan D 10 kohdan ja liitteessä II B olevan R 1 kohdan kanssa, pannaan kansallisessa oikeudessa virheellisesti täytäntöön tällä riidanalaisella Alankomaiden toimenpiteellä, jossa on kysymys (polttamalla tapahtuvan) hyödyntämisen ja jätteistä (polttamalla tapahtuvan) huolehtimisen välillä tehtävästä erosta.

28 Alankomaiden hallitus väittää, että riidanalaisella toimella (polttamalla tapahtuvan) hyödyntämisen ja jätteistä (polttamalla tapahtuvan) huolehtimisen välillä tehty ero on direktiivissä 75/442 tehdyn luokittelun mukainen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Direktiivin 75/442 1 artiklan e ja f alakohdan mukaan "huolehtimisella" tarkoitetaan mitä tahansa liitteessä II A mainittuja toimintoja ja "hyödyntämisellä" mitä tahansa liitteessä II B mainittua toimintaa.

30 Direktiivin 75/442 liitteessä II A olevan D 10 kohdan mukaan "polttaminen maalla" katsotaan "huolehtimistoimeksi". Sen sijaan saman direktiivin liitteessä II B olevasta R 1 kohdasta seuraa, että kyseessä on "hyödyntäminen" (polttamalla) silloin kun kyse on "käytöstä pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi".

31 Yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut asiassa C-228/00, komissio vastaan Saksa, 13.2.2003 antamassaan tuomiossa (Kok. 2003, s. I-1439, 41–43 kohta) kolme edellytystä, joiden perusteella määritetään, onko jätteen käyttö polttoaineena direktiivin 75/442 liitteessä II B olevassa R 1 kohdassa mainittu hyödyntämistoimi. Ensinnäkin tässä säännöksessä tarkoitetun toimen pääasiallisen tarkoituksen on oltava energian tuottaminen. Toiseksi jätteitä polttamalla syntyvän ja talteen otettavan energian määrän on oltava suurempi kuin polttoprosessissa käytettävän energian määrän, ja osa tämän polttamisen yhteydessä vapautuvasta energiaylijäämästä on todella käytettävä joko välittömästi poltossa tuotettuna lämpönä tai muuntamisen jälkeen sähkönä. Kolmanneksi, suurin osa jätteistä on kulutettava toimen aikana ja suurin osa vapautuvasta energiasta on otettava talteen ja käytettävä.

32 Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan sellaisia perusteita kuin jätteiden lämpöarvo, poltettavien jätteiden haitallisten aineiden pitoisuus tai se, että jätteet on tai että niitä ei ole sekoitettu, ei voida ottaa huomioon (em. asia komissio v. Saksa, tuomion 47 kohta).

33 Koska yhteisöjen tuomioistuin on nimenomaisesti todennut, että lämpöarvoon tai jätteen koostumukseen perustuvat perusteet ovat yhteensoveltumattomia direktiivin 75/442 kanssa, tässä asiassa on hylättävä Alankomaiden hallituksen väitteet näiltä osin.

34 Riidanalainen Alankomaiden toimenpide, jossa on kysymys (polttamalla tapahtuvan) hyödyntämisen ja jätteistä (polttamalla tapahtuvan) huolehtimisen välillä tehtävästä erosta, ei siten ole tämän direktiivin 1 artiklan e ja f alakohdan, kun niitä luetaan yhdessä saman direktiivin liitteessä II A olevan D 10 kohdan ja liitteessä II B olevan R 1 kohdan kanssa, mukainen. Alankomaiden kuningaskunta ei ole näin ollen noudattanut velvollisuuttaan panna direktiivin 75/442 1 artiklan e ja f alakohtaa täytäntöön kansallisessa oikeudessa.

35 Toinen kanneperuste on näin ollen perusteltu.

36 Edellä olevan perusteella on todettava, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan ja direktiivin 75/442 1 artiklan e ja f alakohdan mukaisia velvoitteitaan.

## Oikeudenkäyntikulut

37 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Alankomaiden kuningaskunta on pääosin hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan ja jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY ja 24.5.1996 tehdyllä komission päätöksellä 96/350/EY, 1 artiklan e ja f alakohdan mukaisia velvoitteitaan.**

2) **Alankomaiden kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset